

Endevinalla d'estiu.

Un relat de: [Unaquimera](#)

S'endevina l'estiu per totes bandes:
en el cel d'un blau mediterrani,
en els braços que es nuen
i els somriures que suren,
en la llum i l'olor de gerani,
en la set i en la fam de noves viandes.

El calor fa festa d'inauguració solemne!

Irreverents, anem cap a la platja:
ens despullem de robes i noses
exposant la pell primaveral, encara innocent,
al sol aprenent de brasa.
Jaiem al sol, rèptils ansiosos d'escalfor plaent.
Cossos nus, francs i llunyans
ens regalen intimitat i distància.
Només uns minuts i la pell es crema,
unes mirades i el desig pren flama.
I en la profunditat escassa
dels primer metres de mar
es deixem caure en l'abraçada
de l'aigua fresca i clara.
Jo xisclo i tu em salves
i simulem naufragis i rescats,
ofecs impossibles en la superfície calmada.
Ets, al mateix temps, peix espasa,
dofí, tauró, pop, pescador i pirata.
Jo em torno alga, caragola, medusa,
sirena de mascaró de proa, onada.
Entre tots dos fem brollar l'escuma
i neixen un peix trompa i una estrella daurada
que crearan una saga
de bèsties marines fantàstiques
de les que mai es parlarà
en lloc, fora d'aquestes aigües.

S'endevina l'estiu a banda i banda
i la tardor encara és llunyana.

Unaquimera